

Borgerraaet, sees senere at have været taget under Overveielse af afdøde Gouverneur Birch, der foranledigede et Forslag til en Lov om en saadan Afgifts Indførelse udarbejdet af nuværende Toldintendant paa St. Thomas Anthon; efter Gouverneur Birchs Død synes Sagen imidlertid ikke at være videre fremmet.

Følge det ovenfor Anførte anslaaes Deficit for St. Croix til § 52241
 Ved Indførelsen af de forømtalte nye Statter antages
 at kunne indvindes c. § 17,500, som med Hensyn til de mulig dermed
 forbundne Udgifter nedsættes til..... § 17000
 Derefter bliver Deficit ..... § 35241
 hvortil kommer det Beløb af § 25,110, som man har anslaaet til Udgifter en Gang
 for alle.

Under Udgifterne er paaregnet et Beløb af § 2000 til Taffelpenge for Gouverneuren under hans Ophold paa St. Croix. Dette Beløb formenes rettest at burde overtages af Statskassen, idet det ikke synes passende, at Statsmagtens høieste Repræsentant lønnes af Den, hvor han har særlig at varetage hele Statens Interesser, der kunne collidere med Dens; den Omstændighed, at Gouverneuren modtager sin Løn af den coloniale Kasse, vil endog under mødende Omstændigheder kunne exploiteres paa en Maade, som maa virke til at nedbryde den Anseelse, man maa ønske knyttet til Stillingen. Jeg har herved ikke overseet, at den Omstændighed, at Statskassen overtager Udgiften til Gouverneuren for St. Croix's Vedkommende, consequent kunde føre til en videregaaende Udgift for den, derved at St. Thomas ligeledes befries for Udredelsen af Lønning til den nævnte Embedsmand, men har selvfølgelig ikke herved kunnet lade mig afholde fra at fremkomme med foranstaaende Forslag. Selv om Deficitet nedsættes med det som Udgift for St. Croix til Gouverneuren budgetterede Beløb, bliver der dog et aarligt Beløb at dække af § 33,241, hvortil kommer det til Udgifter en Gang for alle medgaaende Beløb.

Det kan selvfølgelig ikke paastaaes, at den uheldige finantzielle Stilling, hvori St. Croix befinder sig, er en umiddelbar Følge af den ved Colonialloven skabte Ordning; det kan paa den anden Side heller ikke nægtes, at man ved at gaae ind paa denne Ordning ikke har havt Opmærksomheden tilstrækkelig fæstet paa Misligheden af at udsøndre en enkelt mindre Del af Staten, særlig en saadan, hvor der ifølge de her mere end andensteds uberegnelige Naturforhold finder en større Uregelmæssighed Sted i Productionens Udbytte og derved i Indtægterne end i den øvrige Del af Staten og at stille den hen med den Opgave at sørge for Udgifterne ved sine egne Indtægter, medens den dog ingenlunde har havt en absolut Frihed med Hensyn til hvilke Udgifter den vilde udrede, men tværtimod ved den isolerede Beliggenhed og det indskrænkede Omraade har været nødt til at bære en uforholdsmæssig Udgiftsbyrde. Vilde man paa samme Maade udsøndre andre Dele af Staten og stille dem ikke alene communale, men ogsaa rent statlige Formaal, vilde man, naar man ikke indskrænkede sig til de heldigt stillede Dele af den, mulig komme til endog langt ugunstigere Resultater end der ere fremkomne for Colonierne og særlig St. Croix. Den Tanke, under de foreliggende Forhold at opgive den ved Colonialloven af 1863 indførte Ordning og at vende tilbage til Colonialloven af 1852, maa da med Nødvendighed frembyde sig, og efter hvad jeg har havt god Veilighed til at erfare, vilde Iværksættelsen deraf vistnok paa St. Croix møde megen Sympathi. Udtalelser, der ere fremkomne i Dens Colonialraad, tyde ogsaa herpaa. Da Hensigten med at indrømme Colonierne en